

ZAPROSZENIE DO ZGŁASZANIA UWAG DOTYCZĄCYCH OCENY SKUTKÓW

Niniejszy dokument ma na celu poinformowanie opinii publicznej i zainteresowanych stron o przyszłej działalności legislacyjnej Komisji, aby umożliwić im przekazanie informacji zwrotnych na temat przyjętego przez Komisję podejścia do wskazanego problemu i możliwych rozwiązań, a także wszelkich innych istotnych informacji, m.in. na temat możliwych skutków poszczególnych wariantów.

TYTUŁ INICJATYWY	Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)
WIODĄCA I ODPOWIEDZIALNY DZIAŁ DG	Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej – Dział Inicjatyw dotyczących Opodatkowania Przedsiębiorstw (D1)
PRAWDOPODOBNY INICJATYWY RODZAJ	Wniosek ustawodawczy
ORIENTACYJNY HARMONOGRAM	III kw. 2023 r.
INFORMACJE DODATKOWE	-

Niniejszy dokument jest przeznaczony wyłącznie do celów informacyjnych. Nie przesądza on o ostatecznej decyzji Komisji co do tego, czy inicjatywa ta zostanie zrealizowana, ani o jej ostatecznej treści. Wszystkie opisane elementy inicjatywy, w tym jej harmonogram, mogą ulec zmianie.

A. Kontekst polityczny, określenie problemu i analiza zgodności z zasadą pomocniczości

Kontekst polityczny

W swoim [komunikacie „Opodatkowanie działalności gospodarczej w XXI wieku”](#)¹ Komisja zapowiedziała wniosek dotyczący nowych ram opodatkowania dochodów przedsiębiorstw w celu: (i) zwiększenia konkurencyjności jednolitego rynku; (ii) zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów, m.in. dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz (iii) wspierania inwestycji w UE. Ten nowy wniosek znany jest pod nazwą Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu, inaczej ramy BEFIT. Komisja ogłosiła, że ramy BEFIT będą jednolitym zbiorem przepisów dotyczących podatków od osób prawnych dla UE opartym na kluczowych cechach: wspólnej podstawie opodatkowania oraz przyporządkowaniu zysków do państw członkowskich na podstawie odpowiedniej formuły (zwanej również „formułą repartycji”). Zgodnie z zapowiedzią przewodniczącej Ursuli von der Leyen w orędziu o stanie Unii z 2022 r.² BEFIT ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej w Unii i poprawi dostęp do dynamiki rynku kontynentalnego.

Niektóre aspekty dotyczące idei opracowania wspólnego systemu opodatkowania osób prawnych dla rynku wewnętrznego pojawiły się w dokumentach programowych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej już w latach 60-tych XX wieku. Wniosek będzie się opierał na doświadczeniu zdobytym podczas prac nad inicjatywami w zakresie podatku od osób prawnych w ciągu ostatnich 10–15 lat, w szczególności podczas prac nad wnioskiem z 2011 r. dotyczącym wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, nad wnioskami z 2016 r. dotyczącymi wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych oraz wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, a także na podejściu dwufilarowym uzgodnionym przez otwarte ramy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)/G-20. Chociaż zasady wspólnej podstawy opodatkowania i formuły repartycji umówiono już w poprzednich wnioskach dotyczących wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, ramy BEFIT będą odzwierciedlały istotne zmiany, które nastąpiły w międzyczasie w gospodarce i w polityce międzynarodowej. Nowy wniosek

¹ COM(2021) 251 final.

² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/speech_22_5493

będzie opierał się na dwufilarowym podejściu realizowanym w otwartych ramach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i grupy G-20, ponieważ źródłem inspiracji przy opracowywaniu ram polityki BEFIT będą formuła przyporządkowania zysków w ramach filaru 1 oraz przepisy opracowane na potrzeby filaru 2.

Osiągnięcie jednolitego systemu opodatkowania osób prawnych w całej UE w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych ramami BEFIT jest w pełni zgodne z priorytetami Komisji w dziedzinie opodatkowania i przyczyni się do ich realizacji. Ramy BEFIT to w zamyśle ramy opodatkowania przedsiębiorstw na miarę XXI wieku: ramy mające zapewnić sprawiedliwy, nowoczesny i skuteczny system podatkowy wychodzący naprzeciw potrzebom w zakresie finansowania publicznego, wspierający jednocześnie odbudowę gospodarki oraz transformację ekologiczną i cyfrową przez stworzenie otoczenia przyczyniającego się do wzrostu gospodarczego i inwestycji, które będą sprawiedliwe, zrównoważone i sprzyjające tworzeniu miejsc pracy. Ramy BEFIT uzupełnią inne strategie polityczne UE w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego, takie jak dyrektywa w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania³ i jej zmiany. Od czasu opublikowania przedmiotowego wniosku przez Komisję w maju 2021 r. wniosek ten spotkał się z szerokim poparciem społeczeństwa obywatelskiego. Ponadto Parlament Europejski wezwał niedawno do przyjęcia nowych wniosków ustawodawczych w latach 2022–2023 i w szczególności poparł uzasadnienie wniosku Komisji w sprawie BEFIT⁴. Co więcej, Komisja wskazała BEFIT jako propozycję podjęcia działań następczych w związku z wnioskami w dziedzinie opodatkowania złożonymi na Konferencji w sprawie przyszłości Europy, co umożliwiło obywatelom, środowisku akademickiemu i innym zainteresowanym stronom debatę na temat wyzwań i priorytetów UE w przyszłości⁵.

Na podstawie mandatu udzielonego przez Radę Europejską i zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym dołączonym do nowych wieloletnich ram finansowych, a także jak zapowiedziano w komunikacie „Kolejna generacja zasobów własnych dla budżetu UE”⁶, Komisja przedstawi do końca 2023 r. wniosek dotyczący drugiego koszyka nowych zasobów własnych w oparciu o wniosek w sprawie BEFIT.

Problem, któremu ma zarządzić inicjatywa

Przedmiotowa inicjatywa ma zarządzić problemowi polegającemu na złożonej sytuacji w obszarze opodatkowania osób prawnych i na wysokich kosztach ponoszonych przez przedsiębiorstwa, zwłaszcza te prowadzące działalność transgraniczną, w związku z koniecznością przestrzegania 27 różnych systemów opodatkowania osób prawnych przy prowadzeniu działalności gospodarczej w całej UE. Brak wspólnego systemu opodatkowania osób prawnych osłabia konkurencyjność jednolitego rynku z uwagi na:

- zakłócenia w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych i finansowych (przy podejmowaniu których decydenci mogą również kierować się strategiami optymalizacji podatkowej, a nie przede wszystkim względami handlowymi⁷) oraz
- wyższe koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez przedsiębiorstwa prowadzące

³ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

⁴ Zob. niedawna rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego strategię odbudowy gospodarczej (działania następcze PE w związku z lipcowym planem działania Komisji i jej 25 inicjatywami w dziedzinie VAT, opodatkowania przedsiębiorstw i opodatkowania osób fizycznych) (2020/2254(INL)) (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0082_PL.html).

⁵ Zob. komunikat COM(2022) 404 final z dnia 17 czerwca 2022 r. i załącznik do niego, w którym wspomniano o BEFIT.

⁶ COM(2021) 566 final.

⁷ Międzynarodowy Fundusz Walutowy, 25 maja 2021 r., sprawozdanie pt. „Taxing Multinationals in Europe” [Opodatkowanie przedsiębiorstw wielonarodowych w Europie] (<https://www.imf.org/en/Publications/Departmental-Papers-Policy-Papers/Issues/2021/05/25/Taxing-Multinationals-in-Europe-50129>).

działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim ze względu na konieczność przestrzegania wielu różnych systemów podatkowych.

Sytuacja ta osłabia konkurencyjność jednolitego rynku w porównaniu z dużymi rynkami spoza UE⁸.

Zgodnie z art. 9 modelowej konwencji OECD⁹ przedsiębiorstwa uczestniczące w handlu transgranicznym z podmiotami z tej samej grupy muszą być opodatkowane w oparciu o założenie, że w ramach transakcji wewnątrz grupy działają w warunkach pełnej konkurencji. W ostatnich latach przestrzeganie zasad dotyczących cen transferowych stało się jeszcze bardziej skomplikowane.

Ponadto obecne systemy opodatkowania osób prawnych nie odzwierciedlają w pełni realiów dzisiejszej gospodarki i zmian na świecie, ponieważ nadal opierają się głównie na zasadach lokalnej tradycyjnej produkcji. Zasady te uważa się za przestarzałe, gdyż w wyniku globalizacji i cyfryzacji, a także wskutek wzmoczonego korzystania z wartości niematerialnych i prawnych przedsiębiorstwa znacznie zmieniły swój sposób prowadzenia działalności. Zmiany te powinny więc również znaleźć odzwierciedlenie w sposobie ich opodatkowania. Rządy przyjmują środki przeciwdziałające unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania w celu zwalczania oszustw podatkowych, dlatego związane z tym rozbieżne rozwiązania jeszcze bardziej komplikują sytuację¹⁰. Ta rozbieżność może coraz bardziej dotyczyć tych MŚP, które dzięki dostępowi do jednolitego rynku UE zwiększają skalę działalności i oczekują, że będą w coraz większym stopniu rozwijać się ponad granicami, gdy tymczasem trwa zmiana struktury łańcuchów dostaw w związku z rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie oraz z działaniami UE na rzecz wzmocnienia swojej strategicznej autonomii.

Bez dalszych środków z zakresu polityki stwierdzone problemy pozostaną nierozwiązane, a obciążenie wynikające z konieczności przestrzegania przepisów będzie nadal duże, podczas gdy konkurencyjność jednolitego rynku będzie w dalszym ciągu odczuwać negatywne konsekwencje braku wspólnego systemu opodatkowania osób prawnych.

Podstawa działania UE (podstawa prawna i analiza zgodności z zasadą pomocniczości)

Podstawa prawna

Inicjatywy ustawodawcze w dziedzinie podatków bezpośrednich wchodzą w zakres art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Na podstawie tego artykułu Komisja może przedstawiać wnioski dotyczące dyrektyw w sprawie zbliżenia przepisów państw członkowskich w celu zapewnienia należytego funkcjonowania jednolitego rynku. Rada, jako organ decyzyjny na mocy Traktatów, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, musi uchwalić i wydać te dyrektywy.

Praktyczna potrzeba działania na poziomie UE

Celem BEFIT jest uproszczenie przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych na jednolitym rynku. Przepisy te wynikają głównie z faktu, że w obrębie UE istnieje 27 różnych systemów podatkowych. Stanowi to poważną przeszkodę dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim. Obecne ramy nieskoordynowanych działań planowanych i wdrażanych indywidualnie przez każde państwo członkowskie skutkują utrzymującymi się rozdrobieniem i złożonością, ponieważ przedsiębiorstwa mają do czynienia z 27 różnymi systemami

⁸ Wspólne Centrum Badawcze, Komisja Europejska, „Reducing tax compliance costs through corporate tax base harmonisation in the European Union” [„Zmniejszenie kosztów przestrzegania przepisów podatkowych dzięki harmonizacji podstawy opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej”], Salvador Barrios, Diego d’Andria i Maria Gesualdo, *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, t. 41, grudzień 2020 r., 100355 (<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1061951820300562>).

⁹ OECD (2017), *Modelowa konwencja OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku: wersja skondensowana z 2017 r.*, OECD Publishing, Paryż (https://doi.org/10.1787/mtc_cond-2017-en).

¹⁰ Zob. powyżej, COM(2021) 251 final.

podatkowymi i taką samą liczbą administracji podatkowych (zgodnie z ich podlegającą opodatkowaniu działalnością gospodarczą).

Najlepsze rozwiązanie, które pozwoliłoby skorygować zakłócenia na rynku spowodowane istnieniem 27 krajowych systemów opodatkowania osób prawnych, można uzyskać jedynie poprzez przyjęcie wspólnego podejścia (np. jednolitego zbioru przepisów dotyczących obliczania, konsolidacji i podziału podstaw opodatkowania).

Problem ten ma przede wszystkim charakter transgraniczny, dlatego można go rozwiązać jedynie poprzez ustanowienie prawodawstwa na szczeblu UE. Niniejsza inicjatywa jest zatem zgodna z zasadą pomocniczości, biorąc pod uwagę, że indywidualne nieskoordynowane działania państw członkowskich jedynie zwiększyłyby obecne rozdrobnienie ram prawnych dotyczących opodatkowania osób prawnych i nie przyniosłyby zamierzonych rezultatów. Wspólne podejście dla wszystkich państw członkowskich oznaczałoby największe szanse na osiągnięcie zamierzonych celów.

B. Główne cele i warianty strategiczne

Główne cele ram BEFIT to:

1. zwiększenie odporności przedsiębiorstw przez zmniejszenie złożoności przepisów podatkowych i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez przedsiębiorstwa z UE prowadzące działalność transgraniczną;
2. usunięcie przeszkód dla inwestycji transgranicznych i zwiększenie atrakcyjności jednolitego rynku dla inwestycji międzynarodowych;
3. stworzenie środowiska sprzyjającego sprawiedliwemu i trwałemu wzrostowi gospodarczemu przez umożliwienie uproszczenia procedur administracyjnych oraz
4. zapewnienie trwałych dochodów podatkowych, co jest szczególnie ważne w obecnej trudnej sytuacji gospodarczej.

Aby zapewnić opłacalność, wniosek powinien być spójny z zasadami leżącymi u podstaw dwufilarowego podejścia OECD i w miarę możliwości opierać się na tych zasadach.

Poniżej przedstawiono niewyczerpujący wykaz **wariantów strategicznych**, które zostaną szczegółowo przeanalizowane.

1. Scenariusz zakładający utrzymanie status quo – brak działań na poziomie UE

Scenariusz bazowy służący za punkt odniesienia zakłada, że obecne przepisy krajowe dotyczące opodatkowania osób prawnych pozostają bez zmian. Oznaczałoby to utrzymanie obecnego braku wspólnego systemu opodatkowania osób prawnych na jednolitym rynku.

2. Działanie na poziomie UE – Udoskonalenie obecnego prawodawstwa w drodze dyrektywy

Działanie na poziomie UE zapewniłoby kluczowe cechy: wspólną podstawę opodatkowania oraz przyporządkowanie zysków do państw członkowskich na podstawie odpowiedniej formuły. Taka formuła powinna zapewnić przyporządkowanie w zrównoważony sposób dochodów z tytułu podatku od osób prawnych do państw członkowskich, które lepiej odzwierciedla realia dzisiejszej gospodarki i rozwój sytuacji na świecie przy przyporządkowaniu podstawy opodatkowania do państw członkowskich.

Biorąc pod uwagę charakter problemu (transgraniczna działalność handlowa w kontekście złożoności podatkowej, rozdrobnienia legislacyjnego krajowych systemów opodatkowania osób prawnych oraz ograniczonej konkurencyjności jednolitego rynku UE), właściwe wydaje się działanie na poziomie UE w formie dyrektywy, a nie podejście oparte na prawie miękkim. Środki przewidziane w prawie miękkim mają zazwyczaj ograniczoną skuteczność, ponieważ nie zastępują ani nie upraszczają

w sposób gruntowny obowiązujących przepisów, a zatem jedynie nieznacznie poprawiają status quo.

Zakres wariantów strategicznych powinien obejmować pięć kluczowych elementów składowych rozważanego systemu (BEFIT) przedstawionych poniżej.

A) Zakres stosowania

Wariant 1: Grupy o skonsolidowanych globalnych dochodach powyżej 750 mln EUR

W ramach tego wariantu próg dla objęcia grupy przedsiębiorstw ramami BEFIT zostałby ustalony na poziomie 750 mln EUR skonsolidowanych globalnych dochodów. Definicja „grupy przedsiębiorstw” zostałaby dostosowana do definicji zastosowanej we wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie filaru 2¹¹. Oba aspekty zapewniłyby ściśle dostosowanie zakresu ram BEFIT do zakresu proponowanej dyrektywy w sprawie filaru 2.

Wariant 2: Szerszy zakres

Wariant ten zakłada obniżenie progu dochodów poniżej 750 mln EUR, dzięki czemu ramy prawne sprzyjałyby bardziej włączeniu społecznemu, a rozbieżności stałyby się mniejsze. Szerszy zakres byłby szczególnie interesujący dla MŚP prowadzących działalność transgraniczną lub tych, które zamierzają wkrótce zwiększyć skalę działalności i działać w wymiarze transgranicznym. Takie MŚP mogłyby zdecydować się na ramy BEFIT, aby korzystać ze wspólnych unijnych przepisów dotyczących podstawy opodatkowania i przyporządkowania zysków.

Aspekty sektorowe

Aby zagwarantować, że ramy BEFIT spowodują zamierzone uproszczenie i przyniosą korzyści jak największej liczbie przedsiębiorstw, optymalnym rozwiązaniem byłoby ograniczenie przypadków sektorowego wyodrębnienia działalności. W tym celu Komisja zbada, w jaki sposób najlepiej zastosować formułę BEFIT do przyporządkowania zysków w sektorze usług finansowych.

B) Obliczanie podstawy opodatkowania

Wariant 1: Ograniczone korekty podatkowe

Inicjatywa dotycząca ram BEFIT ma na celu ustanowienie prostszego, ale wciąż skutecznego wspólnego systemu opodatkowania osób prawnych w UE. Aby określić podstawę opodatkowania i osiągnąć ten cel, w ramach tego wariantu zastosowano by ograniczony wykaz korekt podatkowych w odniesieniu do dochodu wykazanego w sprawozdaniach finansowych podmiotów należących do grupy objętych ramami BEFIT. Taki wykaz zostałby sporządzony z uwzględnieniem elementów odpowiadających za znaczną część podstawy opodatkowania osób prawnych (około 90 %). Wszystkie przedsiębiorstwa należące do grupy objętej ramami BEFIT byłyby zobowiązane do tego, by jako punkt wyjścia do obliczenia podstawy opodatkowania stosować sprawozdania finansowe sporządzane zgodnie ze standardem rachunkowości zatwierdzonym do stosowania w UE.

Wariant 2: Kompleksowy zbiór przepisów podatkowych

Innym wariantem byłoby ustanowienie kompleksowego systemu opodatkowania osób prawnych wraz ze szczegółowymi przepisami dotyczącymi wszystkich aspektów ustalania zysku/podatku, a nie stworzenie systemu opartego na rachunkowości finansowej, jak zakłada wariant 1. Wybranie tego wariantu oznaczałoby, że państwa członkowskie musiałyby równolegle stosować dwa kompleksowe zbiory przepisów dotyczących podatku od opodatkowania osób prawnych, tj. ramy BEFIT i przepisy krajowe (taka sytuacja nie wystąpiłaby w przypadku wyboru wariantu 1, zgodnie z którym ramy BEFIT dotyczące ustalania wysokości podatku będą uproszczone).

¹¹ COM(2021) 823 final.

C) Formuła przyporządkowania dochodów podlegających opodatkowaniu

Trzeci element składowy koncentrowałby się na tym, w jaki sposób przyporządkować podstawę opodatkowania do tych państw członkowskich, w których grupa objęta ramami BEFIT prowadzi działalność gospodarczą podlegającą opodatkowaniu. Podstawową zasadą, którą należy stosować przy podejmowaniu decyzji w sprawie formuły repartycji, jest wybór czynników, które odzwierciedlają źródło generowania dochodu.

Wariant 1: Formuła bez uwzględniania wartości niematerialnych i prawnych

W ramach tego wariantu wniosek obejmowałby trzy czynniki najczęściej stosowane przy formule repartycji zysków między jurysdykcje podatkowe, a mianowicie: (i) rzeczowe aktywa trwałe (z wyłączeniem aktywów finansowych, chyba że w wersji dotyczącej konkretnego sektora); (ii) siłę roboczą (w miarę możliwości z równym uwzględnieniem personelu i wynagrodzeń) oraz (iii) sprzedaż według miejsca przeznaczenia. Możliwy jest inny dobór czynników, które należałoby zastosować w formule, ale w dotychczasowej literaturze przeważa pogląd, że czynniki te powinny jak najdokładniej odzwierciedlać generowanie dochodów i być najmniej podatne na nadużycia.

Wariant 2: Formuła z uwzględnieniem wartości niematerialnych i prawnych

Inną opcją byłoby ujęcie jako czynnika w formule, oprócz trzech wyżej wymienionych czynników, także wartości niematerialnych i prawnych, by lepiej uwzględnić realia współczesnych gospodarek. Dokładniej rzecz ujmując, wartości niematerialne i prawne można by uwzględnić przy użyciu wartości zastępczej, która mogłaby obejmować takie aspekty, jak wydatki na badania i rozwój oraz koszty marketingu i reklamy.

D) Przyporządkowywanie zysków do podmiotów powiązanych spoza grupy

Ogólnie rzecz biorąc, prawo UE ma zastosowanie wyłącznie do działalności prowadzonej w UE, w związku z czym możliwości działania w tej dziedzinie są ograniczone. Przewiduje się, że obecne zasady dotyczące cen transferowych będą nadal miały zastosowanie do transakcji z podmiotami powiązanymi spoza skonsolidowanej grupy.

Wariant 1: Uproszczone podejście do cen transferowych

Wariant ten zakłada, że aby zapewnić przedsiębiorstwom prostsze przepisy i większą pewność podatkową, wniosek przewidywałby uproszczone podejście do zarządzania zasadami dotyczącymi cen transferowych w oparciu o wskaźniki makroekonomiczne dla przemysłu. Celem nie byłoby zastąpienie zasady ceny rynkowej. Przedsiębiorstwa nadal musiałyby de facto przeprowadzać niezbędną analizę cen transferowych. Planowane przepisy zapewniłyby jedynie wytyczne dotyczące podejścia organów podatkowych do ryzyka w odniesieniu do transakcji dokonywanych przez przedsiębiorstwa z podmiotami powiązanymi spoza skonsolidowanej grupy.

Wariant 2: Utrzymanie obecnych zasad dotyczących cen transferowych

Drugi wariant zakłada utrzymanie obecnego podejścia do stosowania zasad dotyczących cen transferowych.

E) Administrowanie

Aspekt administracyjny dotyczący ram BEFIT oraz każdego systemu podatkowego stanowi integralną część takiego systemu. Jednym z kluczowych celów ram BEFIT jest zmniejszenie kosztów związanych z przestrzeganiem przepisów i kosztów administracyjnych ponoszonych przez podatników i państwa członkowskie, dlatego konieczne będzie staranne rozważenie koncepcji dotyczącej tego elementu składowego.

Prawdopodobne skutki gospodarcze

Celem ram BEFIT będzie zwiększenie konkurencyjności jednolitego rynku UE. Będzie to możliwe dzięki ograniczeniu rozdrobnienia ram prawnych dotyczących opodatkowania osób prawnych na jednolitym rynku. Usunięcie barier przez zapewnienie jednolitego zbioru przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych, które to przepisy mają być przestrzegane przez przedsiębiorstwa, stworzy nowe możliwości inwestycyjne. Podobnie jak w przypadku każdej inicjatywy na początkowym etapie stosowania ram BEFIT przedsiębiorstwa prawdopodobnie poniosą pewne koszty administracyjne w związku z dostosowywaniem się do tych nowych ram. Koszty te zostaną jednak zrekompensowane w postaci oszczędności w zakresie kosztów przestrzegania przepisów w kolejnych latach, przede wszystkim dlatego, że przedsiębiorstwa będą musiały przestrzegać jeden zbiór przepisów, a nie szeroki wachlarz różnych systemów podatkowych na jednolitym rynku. Ponadto oczekuje się, że ramy BEFIT przyniosą znaczne oszczędności po stronie administracji podatkowych państw członkowskich, które będą dysponowały uproszczonym zbiorem przepisów UE dotyczących przedsiębiorstw objętych ramami BEFIT.

Prawdopodobne skutki społeczne

Nowe ramy powinny pomóc zniwelować obecne różnice między krajowymi systemami opodatkowania osób prawnych. Oczekuje się zatem, że przyczynią się one do bardziej sprawiedliwego opodatkowania przedsiębiorstw. Jednocześnie ramy BEFIT mają być neutralne pod względem podatkowym dla podatników i nie będą prowadziły do znacznej redystrybucji dochodów podatkowych między państwa członkowskie.

Prawdopodobny wpływ na środowisko

Wpływ na środowisko może być różny – od neutralnego po pozytywny – w zależności od konkretnej koncepcji środków.

Prawdopodobny wpływ na uproszczenie lub obciążenie administracyjne

Wniosek powinien znacznie obniżyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez podatników, ponieważ grupy objęte ramami BEFIT musiałyby mieć na uwadze tylko jeden zbiór przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych (a zatem oznaczałoby to np. mniejsze wymogi w zakresie sprawozdawczości). W związku z tym przedsiębiorstwa, które obecnie prowadzą działalność w jednym państwie członkowskim, ale planują rozwój poza granice tego państwa, powinny również odnieść korzyści z wprowadzenia przewidzianych uproszczonych procedur. Wniosek powinien również doprowadzić do uproszczenia i zmniejszenia obciążeń administracyjnych po stronie organów podatkowych w państwach członkowskich (np. w związku z koniecznością sprawdzania mniejszej liczby dokumentów).

Prawdopodobny wpływ na MŚP

MŚP prowadzące działalność transgraniczną lub te, które zamierzają zwiększyć skalę działalności i wkrótce działać w wymiarze transgranicznym, skorzystałyby na zmniejszeniu obciążenia w związku z brakiem konieczności stosowania się do wielu systemów opodatkowania osób prawnych. Problem złożoności wynikający z konieczności przestrzegania wielu systemów opodatkowania osób prawnych w mniejszym stopniu dotyka jednak MŚP, które podlegają opodatkowaniu osób prawnych tylko w jednym państwie członkowskim. W rezultacie prawdopodobnie nie czerpałyby one znaczących korzyści z jednego zbioru przepisów, takich jak BEFIT.

Prawdopodobny wpływ na prawa podstawowe i równość

Nie przewiduje się wpływu na prawa podstawowe.

D. Instrumenty lepszego stanowienia prawa

Ocena skutków

Opracowywana jest ocena skutków, która zostanie uwzględniona w pracach nad przedmiotową

inicjatywą i przy podejmowaniu późniejszych decyzji przez Komisję.

W ocenie skutków położony zostanie nacisk na kluczowe aspekty inicjatywy. W jej toku oceniony zostanie udział dochodów podatkowych, jakie wynikałyby z ram BEFIT, w ogólnych dochodach z podatku od osób prawnych w UE. Celem oceny będzie również oszacowanie mikroekonomicznego wpływu planowanych korekt podatkowych w sprawozdaniach finansowych oraz makroekonomicznego wpływu formuły repartycji na dochody podatkowe państw członkowskich. W ocenie skutków przeanalizowane zostaną także koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez przedsiębiorstwa oraz obciążenie administracyjne po stronie organów publicznych. W odniesieniu do tego projektu Komisja zleci badanie Wspólnemu Centrum Badawczemu.

Strategia konsultacji

Równocześnie z publikacją niniejszego dokumentu rozpoczęto konsultacje publiczne w celu zebrania opinii zainteresowanych stron na temat kluczowych zasad określających cechy wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych w UE. Konsultacje posłużą analizie tego, jak zainteresowane strony postrzegają ten problem i jego ewentualny rozwój, oraz zebraniu ich opinii na temat celów inicjatywy, różnych wariantów strategicznych i możliwych aspektów koncepcyjnych.

Konsultacje publiczne potrwać 12 tygodni i będą dostępne w portalu Komisji „[Wyraź swoją opinię](#)”. Respondenci mogą przysyłać swoje odpowiedzi w dowolnym języku urzędowym UE i mogą załączać dodatkowe dokumenty.

Zaplanowane są również ukierunkowane konsultacje i spotkania dwustronne z odpowiednimi zainteresowanymi stronami (podatnikami korporacyjnymi, których prawdopodobnie obejmą ramy BEFIT, kadra akademicka, państwami członkowskimi). Konsultacje będą również zasiępane u państw członkowskich w trakcie posiedzeń grupy roboczej IV (opodatkowanie bezpośrednie).

W ciągu ośmiu tygodni od zakończenia konsultacji publicznych Komisja opublikuje na stronie poświęconej konsultacjom sprawozdanie podsumowujące oraz sporządzi sprawozdanie zbiorcze zawierające zestawienie wszystkich wyników konsultacji.

Powody prowadzenia konsultacji

Celem konsultacji publicznych jest zebranie opinii zainteresowanych stron na następujące tematy: 1. Problem i konieczność działania; 2. Zakres nowego systemu; 3. Sposób obliczania wspólnej podstawy opodatkowania; 4. Sposób skonsolidowania podstaw opodatkowania członków grupy i przyporządkowania skonsolidowanej podstawy opodatkowania do kwalifikujących się państw członkowskich; 5. Sposób przyporządkowania zysków w kontekście transakcji do członków grupy i podmiotów spoza grupy (w UE i w państwach trzecich) oraz 6. Sposób uproszczenia zarządzania systemem.

Grupa docelowa

Głównymi grupami zainteresowanych stron, które zaprasza się do konsultacji publicznych, są:

- stowarzyszenia przedsiębiorców;
- grupy przedsiębiorstw wielonarodowych;
- grupy MŚP;
- organizacje pozarządowe / organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- administracje krajowe oraz
- środowiska akademickie.